

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	854-01-42
Дата	18.05.2018г.

11.05
Хецел

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България, внасяме Законопроект за допълнение на Закона за местните данъци и такси с мотиви и оценка за въздействие към него.

Молим законопроектът да бъде предоставен и разгледан по съответния ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Закон за допълнение на Закона за местните данъци и такси

Параграф единствен: В глава Втора „Местни данъци“ се създава нов раздел Ia :

„Раздел Ia

Данък върху жилищни имоти в курортите

Чл. 28а (1) За жилищните имоти, които не са основно жилище на данъчно задълженото лице и са разположени на територията на общините, включени в списък на Министерския съвет на курортите в Република България, се дължи годишен данък.

(2) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в граници както следва:

1. от 0,5 до 0,7 на сто върху данъчната оценка на недвижимия имот - за имотите, разположени в климатичните планински курорти от национално значение и климатичните морски курорти от национално значение;

2. от 0,2 до 0,4 на сто върху данъчната оценка на недвижимия имот - за останалите имоти по ал. 1, извън тези по т. 1.

(3) Данъкът се дължи за жилищните имоти по ал. 1, които по смисъла на Регламент (ЕС) № 692/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2011 година относно Европейска статистика на туризма, са „обекти за настаняване за които не се плаща наем“ и не са регистрирани като туристически обекти по Закона за туризма.“

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към Законопроекта за допълнение на Закона за местните данъци и такси

Предложеното допълнение на Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) има за цел да се изпълнят изискванията на Регламент (ЕС) № 692/2011 г. от 6 юли, 2011 г. на Европейския парламент и на Съвета относно Европейската статистика на туризма (Официален вестник на ЕС, бр. 192/22.07.2011 г.) за деклариране на вярна информация относно туристическите обекти в курортите. В посочения регламент тези обекти са разграничени на „обекти за настаняване за които не се плаща наем“ и „обекти за настаняване“, за които се плаща цена за ползването им. По смисъла на чл. 2, буква „м“ от посочения Регламент, „обекти за настаняване за които не се плаща наем“ означава *inter alia* настаняването, осигурено безвъзмездно от роднини или приятели и настаняването във ваканционни имоти, обитавани от собственици, в това число и ваканционните имоти със смесено ползване, поделено във времето“.

Законопроектът ще се прилага само за тези жилищни имоти в курортите, които от обективна страна имат характер на места за настаняване на посетители, но не се декларират като такива с аргумента, че посетителите се настаняват безплатно. Независимо, че и посетителите на тези имоти се ползват пълноценно от курортните ресурси в населеното място, собствениците им считат, че не са задължени да плащат данъци, каквито се дължат за същите обекти, но посещавани от платени посетители.

От друга страна, обектите за настаняване, за които се плаща наем по смисъла на Регламент (ЕС) № 692/2011, са определени в българското законодателство като туристически обекти, регистрирани по Закона за туризма. Към тези имоти за които се плащат съответните данъци, се включват и законно отдаваните под наем жилища. Ползването на всички тези имоти е свързано, освен с плащане на общо установения в ЗМДТ данък за недвижимите имоти и с плащането на туристически данък/патентен данък, или респ. подоходен данък по Закона за облагане доходите на физическите лица за декларираните приходи от наеми.

Независимо, че за тях не се плаща наем, жилищните имоти в курортите обективно имат качеството на обекти за настаняване с цел ползване на курортните ресурси. Съществуващите курортни ресурси в района определят и по-голямата ценност на притежаваните курортни имоти. Основната обективна характеристика за тези имоти е по-